

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og den anden part, såfremt sidstnævnte intervenerer i denne sag, tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8 i Rådets forordning (EU) 207/2009

Sag anlagt den 6. juli 2022 — Colombani mod EU-Udenrigstjenesten**(Sag T-414/22)**

(2022/C 318/60)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøger:* Jean-Marc Colombani (Auderghem, Belgien) (ved advokat N. de Montigny)*Sagsøgt:* Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse af 13. oktober 2021 truffet af direktøren for menneskelige ressourcer om at sende sagsøgeren en række CV'er med udeladelser, som uretmæssigt blev fremstillet, som om de var omfattet af EU-Udenrigstjenestens tilsagn i henhold til aftalen af 9. februar 2021, annulleres.
- Den indgåede aftale af 9. februar 2021 i sag T-507/20 annulleres på grund af manglende samtykke og EU-Udenrigstjenestens manglende opfyldelse af aftalevilkårene.
- Afgørelsen af 29. marts 2022 truffet af EU-Udenrigstjenestens generaldirektør for ressourcer om afvisning af sagsøgerens klage R/618/21 over den manglende opfyldelse af et af de væsentlige vilkår i den aftale, som blev indgået den 9. februar 2021 i sag T-507/20, hvorefter EU-Udenrigstjenesten skulle sende sagsøgeren »oplysninger, som vedrører kvalifikationer og erhvervs erfaringen for de kandidater, som af udvælgelsespanelet anses for bedst at opfylde prækvalificeringskriterierne for en række procedurer, der er specificeret i aftalen«, annulleres i det omfang, det er nødvendigt.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet anlagt til prøvelse af afgørelsen vedrørende begæringen om aktindsigt har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en retlig fejl i forbindelse med fortolkningen af begrebet personoplysninger og fortolkningen af forordning 2018/1725 ⁽¹⁾ og forordning nr. 1049/2001 ⁽²⁾, magtfordrejning samt anlæggelsen af en fortolkning af artikel 6 i bilag III til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), som er uforenelig med bestemmelserne i disse forordninger.
2. Andet anbringende om manglende overholdelse af artikel 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og tilsidesættelse af artikel 45 i forordning 2018/1725, idet begrænsningen af retten til aktindsigt tilsidesætter principperne om god forvaltning, om retten til en retfærdig rettergang, om processuel ligestilling, om ret til adgang til effektive retsmidler og forhindrer enhver domstolskontrol af de omtvistede retsakter.

3. Tredje anbringende om forkastelse af EU-Udenrigstjenestens argument, som blot nævner ophævelsen af søgsmålet uden at forholde sig til den indgivne klages realitet, samt den manglende begrundelse for afvisningen af klagen over den ulovligt udøvede begrænsning af retten til aktindsigt.
4. Fjerde anbringende om en tjenstlig fejl og om en tilsidesættelse af vedtægten som følge af partiskhed og den omstændighed, at ophavsmændene til de anfægtede afgørelser befandt sig i en interessekonflikt.

Til støtte for søgsmålet om annullation af forligsaftalen og ophævelse af sag T-507/20 har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende, som er fremført principalt, om svig og ugyldighed af den aftale, der er indgået i forbindelse med sag T-507/20.
2. Andet anbringende, som er fremført subsidært, om manglende overholdelse af aftalen og den omstændighed, EU-Udenrigstjenesten fejlagtigt har påberåbt sig princippet om retskraft.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 6. juli 2022 — Intel Corporation mod Kommissionen

(Sag T-417/22)

(2022/C 318/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intel Corporation Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved Barristers-at-law D. Beard og J. Williams og advokat B. Meyring)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- a. Kommissionen tilpligtes at betale erstatning på 593 177 661,75 EUR svarende til morarente af hovedbeløbet på 1 060 000 000 EUR til ECB's rentesats for refinansiering den første kalenderdag i den måned, Kommissionens afgørelse C(2009) 3726 final af 13. maj 2009 i sag COMP/C-3/37.990 Intel (herefter »afgørelsen«) blev vedtaget (dvs. 1,25 %), forhøjet med 3,5 procentpoint (eller subsidært en rente, som Retten måtte finde passende), for perioden fra den 13. august 2009 (datoen for Intels foreløbige betaling af bøden) til den 25. februar 2022 (datoen for Kommissionens tilbagebetaling af bødens hovedbeløb), fratrukket det rentebeløb, som Kommissionen allerede har betalt til Intel på 38 059 598,52 EUR.
- b. Kommissionen tilpligtes at betale rente af det beløb, der er nævnt i punkt a) ovenfor, for perioden fra den 25. februar 2022 (datoen for Kommissionens tilbagebetaling af bødens hovedbeløb), eller subsidært fra den 28. april 2022 (datoen for anlæggelsen af Intels første søgsmål om betaling af rente), eller fra den 6. juli 2022 (datoen for anlæggelsen af nærværende søgsmål), eller endnu mere subsidært fra datoen for afsigelse af dom i nærværende søgsmål, indtil den dato, hvor Kommissionen faktisk betaler beløbet i henhold til en dom, som giver medhold i nærværende søgsmål, til den rentesats, som anvendes af ECB til refinansieringstransaktioner, forhøjet med 3,5 procentpoint, eller subsidært til en rentesats, som Retten måtte finde passende.